

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at ændre Selvstyrets bekendtgørelse nr. 10 af 12. juli 2010 om lærlinge i bygge- og anlægsarbejder, således at bekendtgørelsens krav om, at udbudsmaterialet skal stille krav om ansættelse af et givet antal lærlinge, tilføjes et krav om at ansætte 4 lærlinge, hvis den samlede værdi på bygge- og anlægsarbejdet overstiger 12 millioner kr. og 5 lærlinge, hvis den samlede værdi overstiger 15 millioner kr.

(Medlem af Inatsisartut Per Berthelsen, Siumut)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Boliger, Infrastruktur og Trafik)

Naalakkersuisut støtter fuldt ud hensigterne bag dette forslag, men har dog nogle bemærkninger til forslaget konkrete indhold. Det vil jeg gøre rede for i det følgende.

Men først vil jeg gerne henlede opmærksomheden på lovforslaget fremsat af Naalakkersuisut under denne samlings dagsordenspunkt nr. 100. Det drejer sig om ”Forslag til Inatsisartutlov om ændring af Inatsisartutloven om indhentning af tilbud i bygge- og anlægssektoren”, i daglig tale: tilbudsloven.

Det overordnede formål med lovinitiativet er, at det i højere grad skal gøres obligatorisk for de offentlige udbydere og andre udbydere omfattet af tilbudslovens bestemmelser at inddrage en samfundsøkonomisk synsvinkel – uden blot at se på prisen – når ordren tildeles.

Et eksempel herpå er en udbyder, der ved indhentning af tilbud formulerer et ønske om ansættelse af flest mulige lærlinge ved løsningen af den konkrete opgave. I konkurrence om bygge- og anlægskontrakten opfordres de bydende således til at oprette flere lærepladser i virksomhederne.

Naalakkersuisut finder, at relevante problematikker omtalt i Skatte- og Velfærdskommissionens betænkning udmærket kan tages op ved udmøntningen af lovforslaget.

Med lovinitiativet imødekommer Naalakkersuisut således Per Berthelsens ønske om en stramning af kravene til ansættelse af lærlinge indenfor bygge- og anlægsområdet.

Lærlingebekendtgørelsen, som Per Berthelsen foreslår ændret, fastsætter mindstekrav om ansættelse af lærlinge ved offentlige eller offentligt støttede bygge- og anlægsarbejder til en værdi af mere end 3 mio. kr. Alle virksomheder, der udfører offentlige eller offentligt støttede

bygge- og anlægsarbejder er omfattet af mindstekravet, som – afhængig af byggesummen – kan indebære ansættelse af mindst tre lærlinge.

Imidlertid opfylder mange af de virksomheder, der kontraheres med på de offentlige bygge- og anlægsprojekter, i forvejen kravet om ansættelse af lærlinge. Ingen ved derfor i dag, om lærlingebekendtgørelsen har nogen reel effekt.

Dette bør man have i tankerne, inden man eventuelt griber til en stramning af lærlingebekendtgørelsen.

Lærlingebekendtgørelsen stiller alene krav om, at der i virksomheden skal være ansat et bestemt antal lærlinge, for at tilbudsgiveren kan få ordren. Ordningen er fleksibel for virksomhederne, idet lærlinge kan flyttes fra et arbejde, der er ved at være afsluttet, til det udbudte arbejde. På den måde kan virksomhederne undgå nyansættelser.

Derved opstår der usikkerhed om, i hvilket omfang der ansættes flere lærlinge ved udbud af nye bygge- og anlægsprojekter.

Endelig er der en række saglige forhold, som man er nødt til at tage hensyn til:

Antallet af lærlinge skal stå i et rimeligt forhold til det samlede antal medarbejdere, der sættes til at udføre arbejdet.

En tilbudsgiver kan desuden ikke forpligtes udover den tid, det tager at udføre arbejdet.

Hertil kommer, at Naalakkersuisut netop nu er ved at udarbejde et forslag til en samlet plan for løsning af praktikpladsproblematikken. Den vil indeholde en vifte af tiltag til at afhjælpe de problemer, som har været en barriere for mange unge til at komme i gang med en erhvervsuddannelse. Dette sker blandt andet sammen med brancheskolernes bestyrelser.

Under indtrykket heraf og ved iagttagelse af det omtalte lovinitiativ under dagsordenens punkt nr. 100 indstiller Naalakkersuisut, at forslaget om en stramning af lærlingebekendtgørelsen forkastes.